

46. Com s'expliquen els miracles de Jesús?

Entre les acusacions més antigues de jueus i pagans contra Jesús es troba la de ser un mag. En el segle II, Orígenes refuta les imputacions de màgia que Cels fa del Mestre de Natzaret i a les quals al·ludeixen sant Justí, Arnobi i Lactanci.

29/06/2006

També algunes tradicions jueves que poden remuntar-se al segle II contenen acusacions de fetilleria. En tots aquests casos, hom no afirma que ell no hagués existit ni que no hagués realitzat prodigis, sinó que els motius que el portaven a fer-los eren l'interès i la fama personals.

D'aquestes afirmacions es desprèn l'existència històrica de Jesús i la seva fama de taumaturg, tal com ho mostren els evangelis. Per això, avui dia, entre les dades que es donen per demostrats sobre la vida de Jesús, està el fet que va obrar exorcismes i guaricions.

Nogensmenys, en relació a altres personatges de l'època coneguts per realitzar prodigis, Jesús és únic. Es distingeix pel nombre molt major de miracles que va obrar i pel sentit que els va donar, absolutament distint al dels prodigis que van poder realitzar alguns d'aquests personatges (si és que de debò els van fer). El *nombre*

de miracles atribuïts a altres taumaturgs és molt reduït, mentre que en els evangelis tenim 19 relats de miracles a *Mt*; 18 a *Mc*; 20 a *Lc* i 8 a *Jn*; a més hi ha referències en els sinòptics i Joan als molts altres miracles que Jesús va fer (cfr *Mc* 1, 32-34 i paral·lels; 3, 7-12 i paral·lels; 6, 53-56; *Jn* 20, 30). El sentit és també diferent al de qualsevol altre taumaturg: Jesús fa miracles que implicaven en els beneficiats un reconeixement de la bondat de Déu i un canvi de vida. La seva resistència a fer-los palesa que no cercava la seva pròpia exaltació o glòria. Per aquest motiu tenien un significat propi.

Els miracles de Jesús s'entenen en el context del Regne de Déu: "Si jo expulso els dimonis per l'Esperit de Déu, és que el Regne de Déu ha arribat a vosaltres" (*Mt* 12, 28). Jesús inaugura el Regne de Déu i els miracles són una crida a una

resposta creient. Això és fonamental i distintiu dels miracles que va obrar Jesús. Regne i miracles són inseparables.

Els miracles de Jesús no eren fruit de tècniques (com un metge) o de l'actuació de dimonis o àngels (com un mag), sinó resultat del poder sobrenatural de l'Esperit de Déu.

Per tant, Jesús va fer miracles per confirmar que el Regne estava present en Ell, anunciar la derrota definitiva de Satanàs i augmentar la fe en la seva Persona. No poden explicar-se com prodigis sorprenents sinó com actuacions de Déu mateix amb un significat més profund que el fet prodigiós. Els miracles sobre la naturalesa són senyals que el poder diví que actua en Jesús s'estén més enllà del món humà i es manifesta com poder de domini també sobre les forces de la naturalesa. Els miracles de curació i els exorcismes

són senyals que Jesús ha manifestat el seu poder de salvar l'home del mal que amenaça l'ànima. Els uns i els altres són senyals d'altres realitats espirituals: les guaricions del cos — l'alliberament de l'esclavitud de la malaltia— signifiquen la guarició de l'ànima de l'esclavitud del pecat; el poder d'expulsar dimonis indica la victòria del Crist sobre el mal; la multiplicació dels pans al·ludeix al do de l'Eucaristia; la tempesta calmada és una invitació a confiar en el Crist en els moments borrascosos i difícils; la resurrecció de Llàtzer anuncia que el Crist és la mateixa resurrecció i és figura de la resurrecció final, etc.

Bibliografia: V. Balaguer (ed), *Comprender los evangelios*, Eunsa, Pamplona 2005; R. Latourelle, *Milagros de Jesús y teología del*

milagro , Sígueme, Salamanca 21990;
Catecisme de l'Església Catòlica , nn.
541-550.

Juan Chapa

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/46-com-
sexpliquen-els-miracles-de-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/46-com-sexpliquen-els-miracles-de-jesus/)
(10/08/2025)